

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verkoopt uit Tunesië ingevoerd dicalciumfosfaat, dat zij tot 1994 bij de douane aangaf onder de benaming calciumwaterstoforthofosfaat (dicalciumfosfaat) (post 2835 52 90 van de GN [gecombineerde nomenclatuur]). Volgens de Portugese douaneautoriteiten diende het dicalciumfosfaat te worden aangegeven onder post 2309 90 98 van de GN, als bereidingen van de soort gebruikt voor het voederen van dieren — andere, die zwaar worden belast. In Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Spanje daarentegen, die bijna de volledige hoeveelheid in Tunesië geproduceerd en naar de EG uitgevoerd bicalciumfosfaat afnemen, wordt dit product ingedeeld onder tariefpost 2835 52 90 en belast tegen het nultarief.

Verzoekster heeft er bij de Commissie op aangedrongen, maatregelen te nemen ter harmonisatie van de tariefindeling van dicalciumfosfaat, maar de Commissie heeft niets gedaan. Sinds 2005 schuift zij de beslissing tot harmonisatie van de indeling van dicalciumfosfaat constant voor zich uit. In december 2008 heeft zij een uitdrukkelijk — negatief — besluit vastgesteld: zij verklaarde dat niet wordt betwist dat dicalciumfosfaat onder tariefpost 2309 dient te worden ingedeeld en dat deze indeling in de verschillende lidstaten uniform wordt toegepast, en weigerde bijgevolg om maatregelen ter uniformisering van de indeling te treffen. De Commissie beschikt over authentieke stukken die aantonen dat dicalciumfosfaat dat uit Tunesië — de grootste leverancier aan de Gemeenschap — wordt ingevoerd, in Frankrijk en Spanje wordt ingedeeld onder tariefpost 2835 25 90 en beschikt over de middelen om te achterhalen dat minstens het Verenigd Koninkrijk dit product onder dezelfde post indeelt. Door louter te stellen dat de indeling van fosfaat in de andere lidstaten geen problemen oplevert, vertelt de Commissie slechts de halve waarheid, aangezien zij verzwijgt dat in deze andere lidstaten geen dicalciumfosfaat uit Tunesië wordt ingevoerd. De Commissie diende te onderzoeken of dicalciumfosfaat uit Tunesië een vergelijkbare samenstelling heeft als uit andere landen ingevoerde surrogaten, wat zij niet heeft gedaan, hoewel zij weet dat in Frankrijk een bindende tariefinlichting is afgegeven. Het antwoord van de Commissie op de klachten van verzoekster rechtvaardigt de toepassing van verschillende — en dus noodzakelijkerwijs verkeerde — tariefindelingen, berust op onjuiste premissen en leidt er uiteindelijk toe dat geen maatregelen worden genomen ter harmonisatie van de indelingscriteria, zodat een toestand van onzekerheid blijft bestaan.

De Portugese rechterlijke instanties hebben de besluiten van de Portugese douaneautoriteiten bevestigd, zonder een prejudicieel verzoek bij het Hof van Justitie in te dienen, hoewel zij daartoe zij verplicht waren. In de lidstaten die dicalciumfosfaat uit Tunesië invoeren, wordt dit product over het algemeen aangegeven onder tariefpost 2835 52 90. Dit verschil in tariefindeling, dat gevolgen heeft voor het toegepaste accijnstarief, heeft verzoekster uit de Spaanse markt gedreven, waar dicalciumfosfaat is vrijgesteld van rechten, aangezien het daar onder tariefpost 2835 52 90 wordt ingedeeld.

Beroep ingesteld op 20 februari 2009 — Frankrijk/Commissie

(Zaak T-79/09)

(2009/C 113/75)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Béliard, G. de Bergues en A.-L. Vendrolini, gemachtigden)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- Nietigverklaring van de bestreden beschikking;
- Verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep vordert verzoekster nietigverklaring van beschikking C(2008)7846 def van de Commissie van 10 december 2008, waarbij de Commissie heeft beslist dat de verplicht gestelde vrijwillige bijdragen die door de landbouwschappen worden geheven van de door hen vertegenwoordigde leden ter financiering van door die schappen te ondernemen acties, een staatssteunmaatregel waren in de zin van artikel 87, lid 1, EG.

Tot staving van haar vordering voert verzoekster als middel ten gronde aan:

- Verkeerde toepassing van het begrip staatssteunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, EG, doordat de Commissie deze verplichte vrijwillige bijdragen, in tegenstelling tot hetgeen door de Franse regering wordt gesteld, heeft beschouwd als parafiscale belastingen, dat wil zeggen staatsmiddelen, terwijl
 - de procedure voor de erkenning van bedrijfsschappen, evenals de procedure voor uitbreiding van bedrijfsschapsovereenkomsten, niet kunnen worden beschouwd als middelen waarmee de staat een bepaald, door hem vooraf omschreven beleid kan voeren;
 - de heffingsgrondslag, het bedrag, de aanwending en het gebruik van de verplichte vrijwillige bijdragen worden vastgesteld door de bedrijfsschappen in hun overeenkomsten, terwijl de overheid in geen enkele fase een stem in het kapittel heeft;
 - de verplichte vrijwillige bijdragen zonder meer moeten worden gebruikt voor de actie waarvoor zij zijn bestemd en nooit ter beschikking worden gesteld aan de overheid;
 - degenen van wie een verplichte vrijwillige bijdrage wordt geheven, noodzakelijkerwijs gebaat zijn bij de daarmee gefinancierde acties en de gehele bedrijfstak als afnemer of verkoper van het betrokken product voor de kosten daarvan opkomt.